

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 463/2021
07.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Душко Пачариз, адвокат из ..., против туженог „Шумадија Сајам“ ДОО Крагујевац, кога заступа пуномоћник Владимир Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1285/19 од 13.02.2020. године, у седници одржаној 07.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог, **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1285/19 од 13.02.2020. године у ставовима првом и трећем изреке и пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 955/18 од 31.01.2019. године у ставу првом и обавезујућем делу става другог изреке и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење у том делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 955/18 од 31.01.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено решење туженог број .. од 13.06.2018. године, којим је тужилји отказан уговор о раду број ../05 од 12.05.2005. године и тужени обавезан да тужилју врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми и радном искуству. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате за период од дана подношења тужбе до извршности пресуде одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1285/19 од 13.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и обавезујућем делу одлуке о трошковима поступка из става другог изреке. Ставом другим изреке одбачена је као недозвољена жалба туженог у односу на одбијајући део одлуке о трошковима поступка из става другог изреке. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу којим је одбијена жалба, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) и утврдио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је била у радном односу код туженог на основу уговора о раду број ../05 од 12.05.2005. године, с тим што је 2016. године распоређена на послове управника Огранка Решењем туженог број .. од 27.09.2016. године тужили је отказан уговор о раду због повреде радне дисциплине, а тужила је на основу решења Инспектора рада од 19.12.2016. године враћена на рад код туженог до правноснажности судске одлуке, с обзиром да је покренула поступак за поништај наведеног решења у предмету Основног суда у Крагујевцу П1 1541/16. У том поступку донета је неправноснажна пресуда од 26.11.2018. године којом је њен тужбени захтев одбијен као неоснован. Оспореним решењем туженог број .. од 13.06.2018. године, тужили је отказан уговор о раду број ../05 од 12.05.2005. године, због престанка потребе за обављањем послова на које је била распоређена.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев и поништили оспорено решење као незаконито, налазећи да тужени није могао два пута отказати тужили исти уговор о раду, па је применом члана 191. став 1. Закона о раду тужени обавезан да тужилу врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми и радном искуству.

По оцени Врховног касационог суда становиште нижестепених судова засновано је на погрешној примени материјалног права због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Враћањем тужиле на рад на основу одлуке Инспектора рада од 19.12.2016. године, између странака је успостављен привремени радно правни однос са свим карактеристикама по Закону о раду, чија дужина је условљена исходом судског поступка за поништај решења о претходно датом отказу. Враћањем на рад због одлагања извршења претходно датог отказа, тужила је до правноснажне одлуке суда о законитости отказа датог 27.09.2016. године, стекла сва права и обавезе из области рада, па је супротно становишту нижестепених судова, оспорено решење могло бити донето под условима прописаним законом.

Како због погрешног правног становишта, да тужени није могао пре правноснажности одлуке за поништај претходног решења о отказу уговора о раду донети нову одлуку о отказу и престанку радног односа тужили по другом основу, чињенично стање је остало непотпуно утврђено у погледу битних чињеница о законитости оспореног решења којим је тужили отказан уговор о раду због организационих промена везаних за примену Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Зато је Врховни касациони суд укинуо нижестепене пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, како би утврдио битне чињенице о постојању законских услова за доношење решења о отказу

уговора о раду тужиљи због престанка потребе за обављањем послова на које је била распоређена.

На основу члана 416. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић